

εἰς τὸν διὰ λιμοκτονίας θάνατον τὸν ἐν ἰδρωτί ἐργαζόμενον ἔντιμον πολίτην.

Τορὸς

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φωνὴ ἤκούσθη ἐκ Πειραιῶς, κάτοικοι τῆς θέσεως Καραβῶ ἢ Καμίκις—εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ Πειραιῶς—κλαίοντες τὴν ἀκαθαρσίαν, εἰς τὴν ὁποῖαν τοὺς ἔχουν ἐγκαταλίπει, χαλέρας ἀπειλούσης. Ἐπιστολὴ, τὴν ὁποίαν ἐκείθεν ἐλάδομεν, μᾶς ἀναφέρει ἐν ἐκτάσει ὅτι ἡ θέσις ἐκείνη εἶνε τὸ κέντρον τῶν μολυσματικῶν ἐπιδημιῶν· ὕδατα λιμνάζουσι χυνόμενα εἰς τάφρους ἀσκεπεῖς καὶ χαινούσας, καὶ παντὸς εἶδους ἀκαθαρσίας δεχομένας· οἱ χοῖροι τῆς συνοικίας, ἀφθονοῦντες καὶ ἐκεῖνοι δυστυχῶς λούονται πλουσιώτατα μέσα εἰς ταῖς λάσπαις τῶν τάφρων, καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχονται, περιφέροντες τὴν φοβερωτέραν δυσωδίαν μαζῇ μετὰ τὰ ἀνατινασσόμενα ἀπὸ τὸ κορμί των σάπια νερά. Πρὸ τοῦ γραφείου τοῦ δημ. φόρου Ἀθηνῶν ἐκβάλλει μικρὰ ὑπόνομος, ἀλλὰ τόσον ἀτέχνως καὶ ἀνθυγεινῶς κατεσκευασμένη, ὥστε εἶνε ἀδύνατον τὴν νύκτα ὁ διερχόμενος νὰ μὴ λουθῇ μέσα εἰς αὐτήν· τὴν ἡμέραν οἱ ἵπποι, πίνοντες τὸ νερό της, εὐρίσκουν ἐκεῖ τὸν θάνατον. Παρέκει λίμνη μετὰ λιμνάζοντα νερά, βασιλεῖα βατράχων καὶ κουνουπιῶν καὶ παντὸς ἐντόμου, καὶ πάσης βρώμας, ὀλίγον παρέκει, λάκκοι, σκαπτόμενοι, πρὸς κατασκευὴν κεραμιδιῶν, κατήντησαν τὰ γενικὰ ἀποχωρητήρια τοῦ μέρους ἐκείνου· φαντασθῆτε τί θὰ γίνῃ, ὅταν βρέξῃ. Μετ' αὐτὰ μᾶς ἐρωτῶσι τί θὰ ὠφελήσουν τὰ λοιμοκαθαρητήρια καὶ αἱ στρατιωτικαὶ ζῶναι πρὸ τῆς κατστάσεως αὐτῆς, ἡ ἐποία πῶς εἶνε δυνατόν νὰ μὴ γεννήσῃ καὶ χολέρα καὶ πανώλη, ἀφοῦ οἱ ἄνθρωποι τῆς συνοικίας ἐκείνης εἶνε ὠχροὶ καὶ μόλις κρατοῦνται εἰς τὰ πόδια των, καὶ ζοῦν μετὰ φάρμακα. Θ' ἀνοίξῃ τ' αὐτὰ της ἡ Σ. Ἐπιτροπὴ τῆς ὑγιεινῆς;

Ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἱατρός κ. Μαρῖνος Κουτούβαλης διαψεύδει ἐν τῷ «Φάρι τῆς Μακεδονίας», ὅσα ὁ ἡμέτερος ἐκ Θεσσαλονίκης ἀνταποκριτὴς ἔγραψε περὶ αὐτοῦ, ὡς μεταφραστοῦ τηλεγραφημάτων, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι οὐδέποτε οὗτος μετέφρασε τηλεγραφήματα, δημοσιευθέντα ἐν τῇ προεξημένῃ ἐφημερίδι. Πιστεύοντες εἰς τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ κ. Κουτούβαλη, ἐπανορθώμεν τὸ λάθος τοῦ ἡμετέρου ἀνταποκριτοῦ.

Πενταπλὸ μπουκετάκι τρυφερῶν καὶ ὀλοδρόσων μαθητριῶν τοῦ Παρθενιαγωγείου τῆς κυρίας Χίλλ, αἱ δεσποινίδες Ἀννα Καραλιθάνου, Μαρία Βουσκουδάκη, Φαννὴ Κοκκίδου, Ζωὴ Σέκερη, Εὐαγγελία Παπαμανώλη, προσφέρουσιν εἰς τὸ κοινὸν ἐν χαριτωμένῃ καὶ κοκκίτῃ ἐκδόσει ἐκ τῶν Καταστημάτων Κορημνῆ μετὰφρασκὶν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ἡθικοῦ διηγηματίου **Λουδοβίκου καὶ Παύλου**. Τὸ βιβλίον τιμᾶται ἐνὸς φράγκου, ἀφιερῶται ὑπὸ τῶν μαθητριῶν τῇ Σεβαστῇ αὐτῶν Διευθυντρίᾳ Φαννῇ Χίλλ, καὶ αἱ εἰσπράξεις διετέθησαν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν. Ἡ χάρις, ἡ παρθενία, ἡ ἐλεημοσύνη, ἡ εὐγνωμοσύνη, καὶ ἡ φιλοκαλία συννησθέναι χύνουν ταῖς μοσχοβολιαῖς ἐπὶ τοῦ βιβλιαρίου, καθιστῶσαι τοῦτο ἀπαραίτητον ἀπόκτημα πάσης καρδίας εὐαίσθητου καὶ φιλανθρωπού.

Διατρίβει ἐνταῦθα ὁ γυμνασιάρχης τοῦ ἐν Σέρραις Γυμνα-

σίου κ. Δέλιος, ἀνὴρ διαπρεπὴς ὡς λόγιος, θερμὸς ὡς φιλόπατρις, ὑγιέστατα φρονῶν περὶ παιδαγωγικῆς καὶ ἐκ τῶν καλλωπισμάτων τῆς ὑπερῆφάνου πόλεως τῶν Σερρῶν. Ὑπ' αὐτὸν τὸ Γυμνάσιον προήχθη καὶ προαχθήσεται μέχρι τελειότητος βεβαίως σὺν τῷ χρόνῳ.

Εἰς τὸ χρυσοῦν Λαύριον κατέφυγεν ἡ λευκὴ Γαλάτεια, βεβαία ἐκ τῶν προτέρων ὅτι εἰς Λαύριον καὶ τὰ προστυχότερα μάρμαρα λαμβάνουν ζῶν, διὰ τὰ ἐγγραφῶσι. . . μέτοχοι. Ἡ περιφρασίς αὕτη σημαίνει ὅτι εἰς τὸ Λαύριον ἔχουν θεάτρον μετὰ δράματα καὶ κωμωδίας, συνάμα ζυθοπωλεῖα μετὰ γυναικας, καὶ τόσα ἄλλα πράγματα περὶ ὧν ὑπόσχεται ὁ ἀναληφθεὶς ἀνταποκριτὴς μᾶς νὰ γράφῃ προσεχῶς πλείοντα.

Κοιλιακὸς τύφος. . . ὅχι ἐν Ἀθήναις, ἀλλὰ πλησιέστατα τῶν Ἀθηνῶν, ἐν Θήβαις. Ἐκεῖθεν ἐλθὼν ὁ ἀξιότιμος ἱατρός κ. Χαδζίσκος ἐπληροφόρησεν ὅτι περὶ τὰ τριάκοντα κρούσματα συνέβησαν μέχρι τοῦδε, ἐξ ὧν τρία θανατηφόρα. Προσβάλλονται ὅλαι αἱ ἡλικίαι, ὡς ἐν Ἀθήναις. Οἱ ἱατροὶ δὲν ξεύρουν ποῦ νὰ ἀποδώσουν τὰ νοσογόνα αἷτις. Τὸ νερὸ εἶνε διαυγέστατον, σχεδὸν ἱματικόν. Οὐχ' ἦττον ὁ κοιλιακὸς προβαίνει καὶ πανταχόθεν δεινὰ μᾶς κυκλοῦσι.

Η ΧΟΛΕΡΑ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Τάντα, 20 Ἰουλίου.

Εὐρεθεὶς κατὰ θλιβεράν εὐκαιρίαν ἐν Τάντα κατὰ τὴν ἐπώασιν καὶ διάδοσιν τῆς ἀσθενείας, νομίζω πρόσφορον νὰ γράψω ὀλίγας παρατηρήσεις, ἀν μὴ πρὸς τὸ καλὸν τῶν Αἰγυπτίων, ἀλλὰ τοῦλάχιστον πρὸς ἡσυχίαν των ἐν Ἑλλάδι, οἱ κατελήφθησαν ὑπὸ πανικοῦ, ἀκούσαντες ὅτι ἐνέσκηψεν ἐνταῦθα ἡ χολέρα καὶ ἰδόντες ἀθρόους προσερχέντας εἰς τὴν κοινὴν πατρίδα τοὺς διεσπαρμένους υἱούς.

Κατ' ἐμὴν γνώμην, ἐπεριδομένην ἐπὶ πολλῶν ἐπιστημονικῶν παρατηρήσεων σπουδαίων ἐπιδημιολόγων, ἡ παρούσα νόσος δὲν εἶνε κυρίως εἰπεῖν χολέρα, ἔχει ὅμως κοινότατον μετ' αὐτῆς τὴν δύναμιν τοῦ ταχέως θανατοῦν, ὅπερ βέβαια καὶ ἐνδιαφέρει τῷ πολλῷ λαῷ, ἀδιαφοροῦντι περὶ τοῦ κυρίου ἐνόματος τῆς νόσου, ἀλλὰ βλέποντος ὅτι παράγει τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα· διότι βέβαια εἴτε ἐν λιμνῇ ἢ θαλασσίῳ ὕδατι πνιγῇ τις, εἶνε καλὰ πνιγμένος· ἀλλ' οὐχ οὕτως καὶ πρὸς τοὺς μακρὰν τῆς ἐστίας τοῦ κακοῦ· αὐτοῖς πρὸ πάντων μέλει ἡ ἀκριβὴς ἐξέτασις τοῦ νοσήματος καὶ ὁ κύριος αὐτῆς χαρακτήρισμός, διότι θὰ ἀπαλλαγῶσιν ἀπὸ τοῦ πρώτου μιάσματος, ὃ ἔστιν ὁ φόβος, καὶ ἔπειτα θὰ προσπαθήσωσι μετὰ σπουδῆς νὰ εὕρωσι καὶ τὰ ἀναγκαῖα ὑγειονομικὰ μέτρα.

Πρὸ τριῶν καὶ ἐπέκεινα μηνῶν καὶ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Τάντας καὶ ἀλλοχόσε τῆς Αἰγύπτου εἶχονεν συχνούς καὶ ἀπαρατηρήτους θανάτους, σχεδὸν μετὰ τῶν αὐτῶν συμπτωμάτων, οὐδεὶς δὲ προσέσχεν· ἐν Τάντα μάλιστα οἱ πολλοὶ πιστεύουσιν, διὰ τοὺς ὑπερβολικούς θανάτους τῶν πρρελθόντων μηνῶν, ὅτι ἦλθε καὶ παρῆλθεν ἀπαρατήρητον τὸ κακόν. Ἀλλὰ νῦν, ἀν ἐκ τῆς ἀνατολικῆς ἀδρανείας ἠγέρθημεν, ἀποδοτέον, ἵνα παρβολικῶς γράψω, πρὸς τὰς ἀκάνθας αἱ ὑπερπελένασαν τοῦ ἐν τῷ ἀγρῷ ἐσπαρμένου σίτου.

Μέχρι τοῦδε ἡ πορεία τῆς νόσου φαίνεται μεροληπτικῇ,